

МОГИЛЯНСЬКИЙ ВІСНИК

внутрішньо-підбивне

Весна покаже, хто де
взимку нагадив
народна мудрість

Актуально

Dag

Комсомолец мусить бути... Чи не бути?

Євген Царьков, Генеральний секретар ЦК ЛКСМУ під час цього інтерв'ю висловив сумніви, що матеріал про комунізм можуть опублікувати в НаУКМА, мовляв, це надто націоналістичний виш для розповсюдження та обговорення такої тематики. Та попри наш наголос на все українське, не можна нехтувати явищами, які існують поряд з нами (вул. Борисоглібська, 7). Комунізм як політичний рух не канув в Лету. Яскравим прикладом цього є те, що в молодіжне крило компартії досі йдуть люди. Що вони там шукають? Чи це лише данина моді на кшталт жорсткого трешу? Мету та структуру Ленінського комуністичного союзу молоді України російською мовою нам пояснював його голова.

Яка основна мета існування Вашої організації?

Мета прописана вже більше ніж 85 років у нашому статуті, який фактично не змінили, – «Пропаганда ідей комунізму». Це універсальний документ, ідеологічна Біблія будь-якого комуніста, де є все: від буденних речей до виховання. Ми ліве молодіжне крило партії, тому, звичайно, бажаємо, щоби комуністи прийшли до влади, інститут президентства був ліквідований і відбулося створення повної парламентської республіки. Я думаю, це станеться найближчим часом, оскільки декілька політичних сил уже готові підтримати такі зміни.

Ви вважаєте, Україну готова до такого кроку?

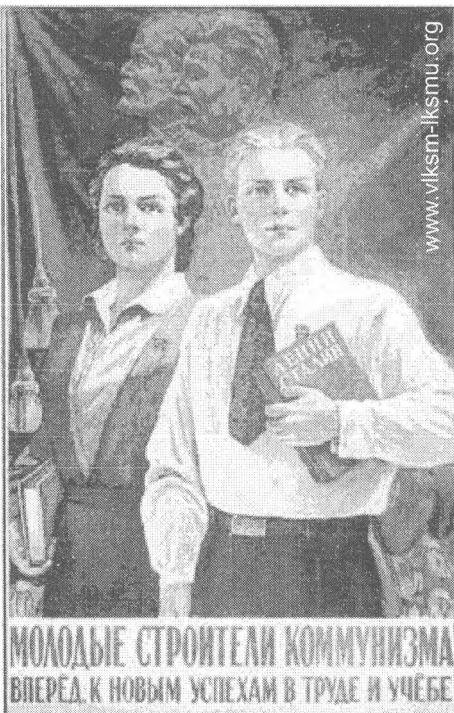
Вона давно хотіла й готувалася до цього, і, якщо брати часи радянської влади, це й була парламентська республіка.

Зараз є тільки окремі люди, які лабіюють свої інтереси, не більше. Якщо раніше в Раді були мільйонери, то зараз мільярдери. А всі міські ради – це клуби мільйонерів. Ви, напевно, знаєте, що в Києвуду кошторис – від трьох-чотирьох мільйонів умовних одиниць?

Ми також виступаємо проти приватної власності на землю, що викликає істерію ЗМІ, і, звичайно, не комуністичних партій.

Яка структура Вашої партії?

Партії? Ні – комсомолу. Це різні речі. У партію приймають від 18-ти років, а до нас ідуть уже з 14-ти, адже це молодіжна організація. Так би мовити, певний фільтр, де члени ЛКСМУ загартовується, а потім уже

стають готовими вступати до партії. До речі, у нас грошей не платять: усе на засадах ідеї, на альтруїзмі.

Структура дуже потужна. Є представництва в усіх регіонах України. Проблеми ми маємо лише на Волині. Загалом діє 257 структурних одиниць: 80 міськомів та 177 райкомів.

Організація постійно зростає. Ми не фіксуємо членів. Є комсомольський квиток, який отримують під час вступу до комсомолу. Охочих щодня стає дедалі більше.

Які основні задачі людини, яка вступила до комсомолу?

Усе, що є в нашій ідеології, виражається на практиці – акціями та протестами (проти НАТО, ОУН-УПА). Уже третій рік ми не даємо пройти Хрещатиком учасникам бойових дій з армії УПА. Також проводимо різноманітні тренінги з патріотичного виховання.

Яка чисельність ЛКСМУ?

7900 людей.

Основна цільова аудиторія?

Студентство. Якщо це сільська місцина, область – то це молодь, студентство. Якщо це маленькі райони – то це робітники,

представники сільського господарства. Ми випускаємо 30-тисячним тиражем газету, наймасовішу молодіжну газету в Україні.

Яке ставлення комсомолу до НАТО, ЄС?

Безперечно, категоричне. Питання вступу в НАТО сьогодні є нагальним для нашої країни, ще мало хто розуміє, що за цим може стояти.

Нато є світовим поліцеєм, тому це блок агресивний та злочинний. ЄС можемо сприйняти тільки за умови спільного вступу разом з Білоруссю та Росією. Жодних проблем ми в цьому не бачимо. Якщо вступати в ЄС колективним членством пострадянських країн, то ми погоджуємося.

Яке у Вас фінансування? Чи існують членські внески?

Так, існують. У нас нема політики дотацій. 1 відсоток від доходу для людей, які працюють, а для студентів – 1 гривня.

Яке Ваше ставлення до української політики сьогодні? Симпатії?

Звичайно, Компартія України. Усі комсомольці вступають з 18-ти років до партії, що робить її більш потужною. «Партія регіонів» зрадила Компартію, скориставшись ситуацією – нам обіцяли статус другої державної мови, але все це не втілюється в життя.

Ваше ставлення до ОУН-УПА?

Негативне. Ми проводимо щорічну акцію «Правда проти обману». Зараз намагаються підмінити історію, проти чого ми намагаємося боротися. Ставити членів УПА в один ряд з радянськими воїнами – ми цього не дозволимо. І зараз молодіжні організації стоять на рейках неофашизму. Нас бентежить те, що неофашистські молодіжні організації в Україні стають дедалі поширенішим явищем. Для них, окрім української крові, не існує нічого більше. Переконали, що наш підхід збереже державність без рік крові та великих жертв.

У кожного свої шляхи здобувати владу, свої способи потрапити у вичне – на сторінки книжок з історії. Кожна ідеологія має раціональне зерно та намагається покращити життя своїх прихильників. Багато залишилося позаду... і повертатися до цього безглуздо.

Двічі в одну річку не вийдеш... Усе швидкоплинне, усе змінюється. Певно, Геракліт мав рацію: на все свій час.

Суб'єктив

Ігжачок Нафтя

Хто куди, а я на ГОГОЛЬFEST? %)

Ееех, сонечко світить, небо блакитне, і взагалі тепло вже по-літньому, але навіть зараз у Ботановичах та Філологічній купа люду – а що поробиш, місяць іще вчитися... На носі славний День Кисва, і наймасштабніша (на суб'єктивний погляд автора:) подія, що її приписують до святкування, – славнозвісний „ГОГОЛЬFEST”, який, на радість усіх палких поціновувачів сучукрукульту, прийматиме народ під холодними середньовічноподібними склепіннями недобудованого Мистецького Арсеналу аж до 25 травня. Травневий Гогольфест – четвертий етап кількаступеневої програми створення потужного фестивального мистецького центру в Україні, який міг би на високому рівні презентувати українське мистецтво на міжнародній арені (перший етап відбувся у вересні минулого року, два наступних – це консолідація фестивального руху в Україні, залучення відомих вітчизняних музикантів, театралів, художників та митців з-за кордону, проведення перших майстер-класів). Чим же конкретно є Гогольфест, і з чим його (окрім величезного задоволення) споживають?

Уявіть щось на кшталт руїн давньої фортеці чи готичного собору, мрячно-загадкову напівтемряву (ууууу!..типу страшно), купу флюоресцентних квіточок попід стелею, себе на висоті трьох метрів у незручному взутті на нерівній поверхні та масу народу, що суне на тебе, тицяє пальцем, смикає за чорний балахон і блимає спалахами фотоапаратів прямо в очі зусібіч... Уявили? От приблизно так почувалися наші могилянські актори на ходилицях з КМЦ на відкритті „Гогольфесту” шостого травня.

Ініціатором створення, директором і куратором фесту в Мистецькому Арсеналі є Владислав Троїцький, режисер, творець і художній керівник Центру сучасного мистецтва «Дах», що існує вже понад тринадцять років. На його думку, необхідно було створити неоднорідний бренд, що не обмежувався б лише якимсь певним видом мистецтва, а розкривав би

широку панораму усіх царин культури. Чому саме Гоголь? Як пояснив сам Влад, Гоголь – єдина convertible figure в українській культурі (сумнівно); відповідно, і кожен мистецький продукт, представлений на фесті, дуже високої якості (гм...от щодо виставки, то ліпше самому оцінити, де та якість). Приміром, серед запрошених – інженерний театр «Ахе» із Санкт-Петербурга з виставою «Мокре весілля», театральний скандаліст-режисер А.Жолдак, який любить шокувати публіку гострими візуальними ефектами, з Харківського театру ім. Шевченка з постановкою «Один день Івана Денисовича», угорський театр ім. Дьюлі Ійєша, і ще, і ще, і ще... Дрезденський театр «Дервво» підготував неповторну акцію під назвою «Возне Танго» (таке дійсно не відтвориш, адже актори протягом майже двох годин обліплювалися глиною, качалися брудною підлогою Арсеналу,

стрибали через вогнища і глядачів, обмазкувалися фарбою, кидалися квасолею і обливалися водою – одне слово, тішилися від душі). Ну, і, звичайно, театр «Дах» із «Королем Ліром» з шаманського циклу Троїцького «Україна Містична» (ууух!...) Серед творців музичної ниви – концерти на будь-який смак і настрій: від камерного оркестру «New Era Orchestra» і лаундж-джазового «De Phazz» (на жаль, представленого лише солістом Карлом Фріерсоном) до фольк-фанк-рокової «Пропалой Грамоти», етно-хаос «Даха-Брахи» і легендарних половинок «5Nizza» Сана і Бабкіна («Дах» і Бабкін в рамках одного фесту – мрія! :)

Окремо хочу сказати про майстер-класи, які проводять відомі режисери в Арсеналі практично щодня. Майстер-клас вже давно відомий як один із чудових сучасних методів розвитку особистості й самовдосконалення.

фото автора

Можливість ознайомитися з практиками різних митців, перейняти їх досвід, узяти участь у театральних тренажах і перейняти премудрість вдалого кадру, вивчити різноманітні народні танці, дізнатися про способи виготовлення якихось кумедних дрібничок власноруч, як-от: лялька-мотанка чи глиняний свіщик, просто побачити альтернативу цілодобовому зависанню в «Контакті» якраз і дають різноманітні фестивалі. До речі, такий спосіб навчання, яке відбувається в невимушеному, дружньому та веселому оточенні через спілкування з професіоналами, дуже нагадує давньоруську систему освіти, коли мудрі волхви ходили з поселення до поселення та проводили свої «майстер-класи». Одне слово, люблю майстер-клас :)

Наостанок, хто ще не встиг відвідати недобудовану будівлю по вул. І.Мазепи, 30 (навпроти Лаври), але зацікавлений у тому, почитайте програму на решту днів фесту: <http://www.gogolfest.org.ua>.

Живі книжки руйнують стереотипи!

До останнього часу багато хто з нас вважав, що читати книжку з мобільного – найвище на сьогодні досягнення техніки. Більше того, до останнього часу ніхто не міг навіть подумати, що метафору «читати людину» можна сприймати цілком усерйоз. Until now, – сказали б наші англійські «сусіди».

Проект «Жива бібліотека» з успіхом пройшов у багатьох європейських країнах і, зрештою, добрався й до нас. Цієї неділі, 18-го травня, в парку імені Шевченка вперше в Україні відкрито унікальну «книгозбірню». Здавалося б, нічого незвичного для середньостатистичного могилянця в бібліотеках немає. Справді, «Жива бібліотека» працює за доволі знайомим нам принципом: читач приходить, реєструється в бібліотекаря, отримує читацький квиток, протягом півгодини читає обрану ним книгу й повертає її в тому вигляді, в якому брав. От

тільки різниця в тому, що книги – це живі (тепловісильні!) люди!

Таких «книг» було аж двадцять – розрахованих на найширшу аудиторію: «Життєва історія», «Ромський культурний вірус» (більш знайомий як «Культурний вірус Рома»), «Українець-мусульманин», «Бути лесбійкою в Україні», «Я – жінка, яка живе з ВІЛ», «Майстриня, яка працює з жінками-біженками», «Таємниці старого Києва», «Один світ – одна раса», «Колишня наркоманка», «Гомосексуал» тощо. «Книжка» працює за принципом «питання (читач) – відповідь (книжка)», однак ближче до кінця робочого дня «живі книги» почали вередувати й подеколи починали розмову фразою «Дівчата, ну скажіть, вам насправді цікаві оті цигани?!» В такому разі «читалися» переважно зноски або ж читач переходив по «гіперпосиланню» й розпитував «книжку» про його враження від «Гогольфесту» абощо. Мовою філологів,

«читання» проходить у «інтертекстуальному» вигляді: читаєте ви, але в той самий час читають вас!

Окрім досвіду спілкування з незвичними й цікавими людськими книжками й корисної інформації «Жива бібліотека» допомагає розвинути популярні стереотипи. Як би ми себе не переконували в тому, що ми всі дуже «продвинуті в Європу» і теде, більшість із нас досі так чи інакше мислить стереотипами – про сексменшини, літературу, національності й раси, стосунки, врешті, життя. Власне, самі «книжки» так само мислять стереотипами. Приміром, «книжка» «Гомосексуал» протягом усієї розмови-читання уникав самого слова «гомосексуалізм»...

...Передбачливі організатори вбили одразу навіть не двох зайців: і просвіту-культуру в маси штовхнули, і про читачевий зір подбали, і про свіже повітря, і навіть про спілкування, яким нехтуєш за примарною легкістю мережі.

Увага! Новий цикл у Зеленому кінотеатрі!

«ЛЮДИНА: ВСЕРЕДИНІ І ЗЗОВНІ»

Дата показу	Назва фільму	Короткий опис
20.05 16:30 вівторок	Тіло людини. Перші кроки (Human Body. First steps) BBC, 49 хв.	Протягом перших чотирьох років дитинка вчиться найголовнішим і життєво важливим навикам: від уміння ходити та розмовляти до здатності самостійно пізнавати навколишній світ. Хочете подивитися, як ці карапузи розвиваються, приходьте до нас на незвичайний та захопливий фільм про те, як у реальності взаємодіють основні системи та органи, що забезпечують ріст та розвиток молодого організму!
27.05 18:00 вівторок	Лабіринти мозку. Особистість (The Human Mind. Personality) BBC, 49 хв.	Яка частина кожного з нас є найцікавішою та найскладнішою? Мабуть, кожен уявив щось своє... Але єдина правильна відповідь – МОЗОК. Як розум формує особистість? Комп'ютерна анімація продемонструє процеси, які відбуваються в мозку людини під час різних ситуацій залежно від віку. Чому діти легко піддаються спокусі? Як покращити свій настрій? А також як навчитись керувати своїми емоціями? На ці та інші питання відповідає наука.
03.06 15:00 вівторок	Відчуття людини. Смак та нюх Human senses BBC, 50 хв.	Чи замислювалися ви коли-небудь, чому нам подобаються ті чи інші смаки? Чому деякі запахи викликають апетит та бажання, а інші – лише нудоту? Цей унікальний фільм від BBC, присвячений нюху та смаку, пояснює, як ці чуття працюють у парі, щоб захистити наш організм. У фільмі Ви побачите неймовірні експерименти та дізнаєтеся, що саме люди – найбільш нерозбірливі істоти на Землі.
10.06 15:00 вівторок	Правда про куріння 44 хв.	Кожні дві секунди у світі помирає одна людина. Люди гинуть через війни, голод, СНІД та багато інших причин. Дослідження показало, що з тисячі людей двадцятирічного віку, які курять, одного з них уб'ють, дев'ятеро – загинуть у дорожньо-транспортних пригодах, двісті п'ятдесят – знищать паління. І ще двісті п'ятдесят – помруть після сімдесяти років від хвороб, пов'язаних з курінням. Від 1950 року тютюн вбив 62 мільйони людей, а це більше, ніж загинуло у Другій Світовій війні. За офіційною статистикою в Україні щороку від хвороб, пов'язаних з курінням, помирають 120 тисяч чоловік. Мільйони людей стають жертвами тютюну лише тому, що вони не знають ПРАВДИ ПРО КУРІННЯ. Але ви її дізнаєтеся!

Покази відбуваються в Зеленій аудиторії (3 – 213а) :

Ми чекаємо на Вас!

Шановні, Могилянці!

Запрошуємо Вас взяти участь у фотоконкурсі студентських робіт «Біорізноманіття очима могилянців-2008»

Уже втретє в Національному університеті «Києво-Могилянська академія» відбувається фотоконкурс найкращих студентських робіт, присвячених Міжнародному дню збереження біорізноманіття (22 травня), в якому беруть активну участь студенти як НаУКМА, так і інших вишів України (незважаючи на назву фотоконкурсу :) Фотоконкурс «Біорізноманіття очима Могилянців» плануємо

проводити щороку, і цього разу переможцем можете стати саме Ви! Свої роботи (не більше 3-ох) надішліть на адресу: biodiversity.naukma@gmail.com, або заносьте до 2-409 чи до Центру збереження біорізноманіття (5-318) до 22 травня 2008 року (вказати П.І.Б. автора, курс, факультет та де зроблено фото).

Переможці фотоконкурсу будуть нагороджені цінними подарунками та дипломами.

Організатори: Студентське біологічне товариство НаУКМА та Центр збереження біорізноманіття.

Сповідь професора

Копань В.С.

Ціна парубка

Смертність наших 25 - 50-річних чоловіків у 3-5 разів перевершує смертність таких у Європі. Схоже, що в майбутньому могилянки виходитимуть заміж за афроукраїнських Ганібалів, а їхні онуки будуть поетами кшталту Пушкіна. Чи витримає Україна таку кількість поетів? А поки що ціна парубка зростає, як ціна моркви, ще й внаслідок міграції. Нижче – фрагмент дискусії на цю тему.

ФГН: Ви сказали, що жінка дитородного віку в 50 разів дорожча за пересічного чоловіка. Та я за свого безцінного гопника очі усім видряпаю і за ним на стовп вилізу. А як потрібно буде, кинусь звідти вниз головою. Марина.

Я: Вірю! Такий темперамент і в росіянок. Він теж спричинений подорожчанням моркви. Зачекайте, не падайте. Посидьте на стовпі, поки Вас недосвіт охолодить.

Ну хіба можна навіювати Вашому хлопцеві самовпевненість нарциса? Ви свою 50-кратну ціну знижуєте до ціни пенсіонера. Кому Ви така девальвована потрібна? Лише батькам та бюро ритуальних послуг, у якому чекають часу, аби оформити Вас у вічність за ціною молочного теляти.

ФІ: Я давно примітив, що Ви заграєте з могилянками. Вам які жінки подобаються? Мені – Марина, за якою я теж полізу на стовп. Гопник

Вова.

Я: Прізвища Вови не зачитую, бо є підозра, що запитання писали за нього жартівники. Вже не раз казав, що в моєму віці жінок не перебирають – усі гарні, особливо фарбовані морквяним соком. А за Вову переживаю. Бо він може вилізти на стовп! Йому лазити, аби куди. По собі знаю, коли був я парубком... Але мовчу!

ФЕН: Моя бабуня мажеться морквяним соком. Дайте для неї номер мобілки. Але не ухилийтеся від теми. Яка все-таки ціна боя? Я за свої кровні можу його купити. Ольга.

Я: Будда казав, що в любові одержуєш те, що даєш. Ви хлопця можете виміняти за себе, а купити – ні. Це Вам не морква. Якщо наполягаєте на ціні, то скажу, що могилянець коштує 150 бичків. Пояснюю. За місяць: харчі і джинси – 600 грн., житло – 300 грн., леза і пиво – 100, навчання – 2000. За 20 років буде витрачено 600000 грн. З бичка можна одержати 100 кг якісної телятини (40 грн/кг). Відходи підуть на сосиски, користі з яких мало, тому не враховуємо. За 600000 грн. що витратили на могилянца, можна купити 150 бичків.

Якщо «мозок» витече з України, то втратимо 150 бичків. Зате до пенсії він з'їсть ще 300 не наших бичків. Буде в нас економія! «Мозок» не

вміє сам вирощувати бичків, бо в нього міська закваска. Де докази? Зараз будуть. Прошу вихідців з села підняти руку. Один, два...п'ять. 5 «селян» на 100 студентів? Про яке вирощування бичків може йти мова, коли ви не знаєте навіть слова «рептух»? Шкода, що прем'єр Лазаренко, генерал Пукач, два відомих міністри транспорту й один – міліції не втекли за кордон ще юнаками. Вони б там, а не в нас нищили моркву. А якби 800 депутатів 2-х останніх скликань ВР емігрували з України в США й одружились би там на афроамериканках (104-94-117), які їм би показали, як моркву вирощувати? Великою була б в Україні економія! На ФГПН навчили б нового Пилипа Орлика. Він один написав би Конституцію з гарантією на 200 років.

ФЕН: Чи знаєте Ви, що 150 тис. наших моряків – трудових мігрантів інвестують в Україну 19 млн. євро за рік? Ольга.

Я: На вирощування цих моряків Україна витратила 150000 мор.* 600000 грн/мор = 90 млрд. гривень ≈ 10 млрд. євро. Щоб повернути цю суму, морякам доведеться інвестувати 19 млн. євро/рік протягом 500 років. Підійдіть до мене, панно Ольго, на перерві. Я дам телефончик для бабуні. Вона вже постраждала від подорожчання моркви. А Ви ще хорохоритесь.

Це вам не конспекти

І.С.

Зірки про любов – банально, але з любов'ю

Останнім часом на телебаченні (якщо не пощастило дивитися зрідка телевизор) стали дуже популярними проекти «(щось там) із зірками»: танці з зірками, зірки на кризі, зірки в цирку тощо. Публіку по цей бік екрану приваблює: таке згуртування героїв жовтої преси в одному місці нечасто вдається побачити.

Це я до чого? Грайливо-рожева книжечка «100 000 слів про любов, не рахуючи вигуків», щойно видана у видавництві «Фоліо», належить саме до такого формату проектів. Серед українських письменників обрано 25 най-най-най (тут підставляйте: кращих, популярніших, авторитетніших, скандальніших...), і кожен з них написав невеликий текст про любов. Жодної наперед заданої концепції та жодних обмежень у жанрі та стилі. Як результат маємо таку собі «Любов із зірками», або ж «Зірки, з любов'ю!» – нема істотної різниці. Головне, як бачимо, не в сутності, й не в назві, й не в текстах, головне – у пригорщі зіркових імен, серед яких нема хіба що Леся Подерв'янського, та й те, мабуть, лише на краще.

Порівнюючи проект із останніми тенденціями телевізії, я оминув той факт, що схожа книжка в Україні вже виходила. Називалась вона «25 есеїв про свободу» (теж 25, до речі), була серйознішою на вигляд і за змістом і видана

була в часи Кучми, що не могло її не забарвити певним чином. Тепер, як бачимо, свободу (нібито) здобуто, можна й про піднесене поговорити. Або ж про низьке – бо для кожного любов своя.

Для Сергія Жадана любов, скажімо, вилілась у динамічне й веселе оповідання з характерним харківсько-кримінальним присмаком. Юрій Андрухович невідь з чого повів мову про вбивцю Степана Бандеру, але там теж не обійшлося без любові, стало бути. Про свої шкільні любові пригадує Андрій Бондар у власному есеї, і він же пише, що будь-що, сказане про любов, – це банальність. (Звісно, банально було так писати.) І так кожен із 25 авторів пише про щось своє – і водночас спільне для всіх і кожного, бо хіба не такою є оця сама любов? Чорт, і мене на банальності заносить.

Одне слово, ця збірка вельми цікава. Цікава навіть попри жахливу обкладинку і попсову задумку. Бо 25 – це таки свобода вибору, що читати, і велика ймовірність прочитати щось вартісне саме для себе, коханого. І знайти там, може, і про свою любов.

**100
тисяч слів
про любов,
включаючи вигуків**

Юрій Андрухович
Софія Андрухович
Андрій Бондар
Юрій Винничук
Лариса Денисенко
Володимир Євдокимов
Сергій Жадан
Богдан Жолдак
Оксана Забужко
Іздрік
Ірена Карпа
Андрій Курков
Лада Лузіна
Таня Малайчук
Марія Матіос
Костянтин Москалец
Галина Пагутяк
Світлана Пиркало
Світлана Павлик
Юрко Покальчук
Ігор Померанцев
Тарас Прохасько
Наталка Сняданко
Олесь Ульяненко
Володимир Цибулько

„Могилянський вісник” – самвидав спудеїв НаУКМА
Періодичність виходу – щодвигні у вівторок.

Редакційна колегія:

Москаленко Ольга

Шкель Анастасія

Верстальник – Махук Юрій

Фотокореспондент – Миронов Павло

Надсилайте Ваші статті, оголошення та пропозиції на нашу е-скриньку.

visnyk@gmail.com

Бажаний обсяг текстових матеріалів – не більше 4 тис. знаків. Редакція має право редагувати та скорочувати надіслані матеріали, а також публікувати їх як на шпальтах газети, так і в електронній версії видання за адресою в Інтернеті: visnyk.livejournal.com
Щодо розміщення реклами звертайтеся за тел.: 8 066 620 12 52

Ціна – 50 коп.

Наклад – 300 примірників

Видруковано в університетському видавництві „Пульсари”.

Видання випускається
щотижня в саботажі, вихід
на ринковий простір здійснюється
в неділю.